

II.

Affrift.

Statens statistiske Bureau.

Kjøbenhavn, den 3die Januar 1900.

I Svar paa det ærede Ministeriums Skrivelse af 21de f. M. vedrørende to af Folketingets Alderdomsunderstøttelsesudvalg stillede Spørgsmaal skal Bureauet tillade sig at lyre følgende:

Spørgsmaal Nr. 2.: „Hvormange Personer (Familieforsørgere og enlige Personer) [uden for de ovennævnte] ere efter Kommunalbestyrelsens Skøn paa Grund af lignende Arbejdsudhygtighed saaledes økonomisk stillede, at de før eller senere ville falde ind under Fattigvæsenet?“ kan Bureauet, i hvert Fald i Djebkliffet, og uden Forundersøgelser ikke se, hvordan man skulde skaffe Materiale til Besvarelse af. Muligheden af en Besvarelse tør naturligvis ikke udelukkes for ganske smaa Kommuner's Vedkommende, hvor Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen saa at sige kender hver Mand — eller let kan forskaffe sig Kendskabet — og vel saaledes kan affatte Oisterdels over Arbejdsinvaliderne i Almindelighed, dels over de Arbejdsinvalider, der synes at have Chance for at komme under Fattigvæsenet. Endda bliver det jo saa en stor Skønssag, hvorledes Arbejdsinvaliditeten inden for hver af Landets ca. 1,200 Kommuner skal defineres, thi Spørgsmaalet, om nogen er Arbejdsinvalid, lader sig aabenbart langt lettere besvare for de Arbejdere, der allerede have opgivet Været og ere under Fattigvæsenet, end for dem, som endnu holde det gaaende, og om hvis økonomiske Fremtidshancer der skal bygges et Skøn. Men selv om nu, fraset denne Vanskelighed, Smaakommunerne kunne besvare Udvalgets Punkt 2, vil dette sikkert i meget ringere Grad kunne blive Tilfældet for de større Kommuner's Vedkommende og er vistnok, praktisk set, ugørligt for Hovedstaden.

Over for Spørgsmaal 1. saalydende: „Hos hvormange af de under Fattigvæsenet værende Personer (Familieforsørgere og enlige Personer) er Trangen foranlediget ved Arbejdsudhygtighed, helt eller delvis?“ staar Sagen anderledes. Det er maaste rettest her at gaa den omvendte Vej fra før, og spørge, om Hovedstaden skulde kunne besvare Spørgsmaal 1, thi da kunne de andre Kommuner vel ogsaa. En Besvarelse for Hovedstadens Vedkommende anses, efter hvad Bureauet fra sagkyndig Side underhaanden har skaffet sig Udtalelse om, ikke for uoverkommelig. Det vil være muligt over for alle saadanne Familieforsørgere og enlige Personer, i eller uden for Stiftelser, der ere under fast Forsørgelse, at konstatere, om vedkommende var Arbejdsinvalid ved Fattighjælpens Begyndelse, og det vil sandsynligvis ogsaa være muligt, om end med større Vanskelighed, at tilvejebringe denne Oplysning for dem, der saa midlertidig Understøttelse.

Smidlertid, selv om en Besvarelse altsaa maaste kan opnaas baade for Hovedstadens og da ogsaa for alle mindre Kommuner's Vedkommende, vil dels Arbejdet derved dog utvivlsomt blive meget stort for Kommunerne, dels maa der findes en Form, der sikrer nogenlunde Ensartethed i Besvarelsen.